Ч. 83. Субота 29 (15) цьвітня 1911. Рік XXI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окремо жадане і за зложенєм оплати почт.

РЕКЛЯМАЦІЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана 9 і в ц.к. Старостввах на провінциї:
на цїлий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цїлий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти полїтичні.

Відложений в'їзд володарів. — Розлом серед молодотурецкого комітету. — Положенє в Марокко.

З Відня доносять: В заряджених що до побуту Кайзер. Пана на Угорщинї пороблено деякі зміни. Именно відмінно від первістного пляну, Монарх не проведе цїлого часу свого побуту в Будапештї, лиш переважно в Ґеделе, звідки від часу до часу буде доїздждати до столиці. Монарх по довшім ваганю згодив ся на то за порадою лікарів, котрі з причини, яка доси не уступила, заявили ся за побутом Найясн. Пана на селї в здоровім воздусї.

Внаслїдок тої зміни в зарядженях що до побуту, Цїсар за посередництвом сербского посла повідомив сербского короля, котрого приїзд до Будапешту був заповідженний, що на великий свій жаль в теперішнїй хвили мусить виречи ся в'їзду, з котрого надїяв ся як найщасливійших наслїдків для відносин монархії до королївства сербского.

Після всякої імовірности серед тих обставин принятє короля Петра Цїсарем відбуде ся не скорше як в осени сего року.

Та вість буде імовірно прикра для короля Петра, однако в дїйстности обставини так зложили ся, що первістний проєкт приїзду короля до Будапешту, назначений на 7 мая, мусів відпасти.

Що на то рішенє вплинули лише лїкарскі ради, а не які небудь полїтичні взгляди, показує ся з того, що проґраму принятя короля уложено якраз день перед відкликанєм в'їзду, именно дня 25 с. м. Короля мали приймити торжественно і визначено вже навіть почетну службу для него.

Молодотурецкий тайний комітет в Солуни, котрого змаганями дійшло до перевороту в Туреччинї і введеня нинїшного конституцийного ладу, став в дїйстности народним конвентом, котрого приказів були приневолені слухати султан, правительство і парлямент, а нераз мінїстерство, як звістно, переходило важкі кризи під напором молодотурецкого комітету. Сей тайний комітет кермував державною полїтикою, а комітет знов був приневолений слухати постанов льожі, зложеної з межинародних членів. Тепер молодотурки отямили ся, що они є тільки орудєм межинародної полїтики. В молодотурецкім комітетї настала криза, що довела до розламу. Офіцирам мали заборонити брати участь в полїтицї, а роздратованє таке велике, що може довести до проливу крови. Тепер доносять, що на разі зверхний розлом в молодотурецкім комітетї відвернений наслїдком уступчивости солуньскої ґрупи. При найблизшій нагодї уступить імовірно Джавід Бей, мінїстер скарбу а вплив его і его дорадника Сальма уважають переломаним. Дисиденти обстають за обезпеченєм прав султана і каліфа.

Положенє в Марокку дуже грізне, а вісти вправдї непотверджені запевняють, що Фез находить ся вже в руках повстанців і що султан Мулей Гафід звідтам утїк. Населенє Марокка настроєне тепер против Мулей Гафіда і вижидає привернення усуненого султана Абдуль-Азіса. В Марокку проголошують „сьвяту війну“ против Мулей-Гафіда і чужинців. Очивидно буде Европа приневолена вдати ся в сю справу. Франция приготовляє висилку дальших войск, але й Ішпанія роздратована тими подіями думає виступити із своїми правами до Марокка, але Франция не хоче о тім чути. Тимчасом висилка значнїйшого войска французского викликує занепокоєнє Нїмеччини, щоби Франция хочби часово не заняла Марокка. Становище Нїмеччини могло би Франциї наробити клопотів. В Ішпанії побоюють ся, що висилка дальшого войска французского викличе загальне повстанє в Марокку і тому ішпаньске войско стоїть на поготівли.

17)

ПРИГОДИ БРИҐАДИЄРА ЖЕРАРДА.

З анґлїйского — Конана Дойле.

(Дальше).

Коли ми вийшли з лїса на вільне поле, сонце було вже дуже низько. Пігнали мене на гору, аж остаточно дійшли ми до головної кватири ґерилясів, що була в ярах під самим верхом гори. Там побачив я також і костер дерева, який мав так дорого окупити. Костер був уложений в чотирокутник, а стояв зараз над нами. Трохи низше були дві чи три хати, що належали найімовірнїйше до пастухів; в тих хатах гнїздили ся опришки.

Всаджено мене до одної з них, ввязано, а побіч мене положено трупа мого бідного Діплєссіса.

Коли я так лежав, мучила мене лиш та одна гадка, як я за кілька годин підпалю той костер наді мною.

Нараз двері отворили ся і до хати увійшов якийсь чоловік. Колиб я не мав звязаних рук, був би скочив і здушив его, бо не був то хто инший лиш де Помбаль. Кількох опришків поступало за ним, однако він велїв їм заждати на дворі і замкнув двері за собою.

— Драбе! — скрикнув я.

— Тихо! — сказав. — Говоріть тихо, бо не знаю, чи нас хто підслухує, а розходить ся тут о моє житє. Мушу вам дати поясненє, полковнику Жерар; я вам так само відданий, як був відданий вашому товаришеви оружия. Коли я промовляв при его трупі до вас, помітив, що ми окружені і що зловленє вас стало неминучою річию. Я був би мусів подїлити вашу судьбу, колиб був хоч хвильку завагував ся. Отже тому прихопив вас на місци сам, аби не втратити довіря ватаги. Власний розум повинен вам сказати, що не полишалось менї нічого иншого до роботи. Не знаю ще, чи буду міг вас уратувати, але бодай спробую.

То кидало нове сьвітло на моє положенє. Я відповів ему, що не знаю, як далеко можу вірити его словам, а судити его буду по его дїлах.

— Більше не жадаю — відповів.— А ще одна добра рада! Начальник хоче вас зараз побачити. Говоріть з ним отверто, бо инакше велить вас перепилувати між двома дошками. Не противіть ся ему. Удїлїть ему всяких пояснень, яких від вас зажадає. Є то одинока надїя вашого ратунку. Коли будете могли зискати на часї, може лучить ся для вас яка щаслива обставина. Ходіть сейчас, аби не обудило ся яке підозрінє.

Поміг менї встати, а відтак отворив двері і витрутив на двір дуже різко, а відтак разом з опришками серед безнастанних штурханцїв заволік мене на місце, де сидів ватажко в окруженю своїх розбишаків.

Був то дивний чоловік, той „Усьміхнений“ Мануельо. Був порядно одягнений, сьвіжий на лици, добре випасений, але гладко виголений, о грубих чертах, з лисиною на голові, що надавало ему вигляд добрячого батька родини.

Коли я побачив той добрячий его усьміх, не міг нї на хвилю подумати, що той чоловік був дїйстно тим скінченим драбом, за якого его ославлено, а котрого імя було пострахом як для Анґлїйцїв так і для Французів.

Як відомо, анґлїйский офіцир Френт велїв пізнїйше повісити того драба за его жорстокість.

Сидів той опришок на камени і глядів на мене так приязно, немов би я був давним его знакомим. Однако не міг я не добачити, що один з его шайки стояв опертий о пилу, а той вид вилїчив мене зовсїм із всяких улуд.

— Добрий вечер, полковнику Жерар — крикнув до мене. — Штаб Массени дуже високо нас почтив: одного дня появив ся майор Кортекс, слїдуючого дня полковник Діплєссіс, а нинї маємо перед собою полковника Жерарда. А може сам маршалок почтить нас своїми відвидинами? Як зачуваю, бачили ви самі Діплєссіса. Кортекса найдете там на долинї прибитого гвоздями до дерева. Тепер маємо подумати над тим, як би найлїпше поступити з вами.

Не була то дуже весела привітна бесїда. На лици того чоловіка бачив я такий добродушний усьміх, а говорив так лагідно, так тихо, так вічливо.

Однак нагло похилив ся наперед, а в его очах вичитав я жорстокість і якусь рішучість.

— Полковнику Жерар — сказав — не

Події в Марокку відбили ся і в анґлійскім парляменті.

В палаті громад Ділльон та Реннавль питали про судьбу анґлійских горожан у Фезї, про стараня правительства в цїли береженя інтересів Анґлії в Марокку та о заяву що до сего сір Ґрея. Державний підсекретар МкКінон Вут відповів, що британьских горожан є в Фезї 10 і они добре стережені під опікою Франциї. До експедициї держав до Марокка нема достаточної причини, так само і до інтервенциї сір Ґрея межи державами.

Новинки.

Львів, 28 цьвітня 1911.

— **Відзначенє.** Є. В. Цїсар надав старшому радникови скарбовому, Кар. Гошовскому у Львові при нагодї перенесеня єго на власну просьбу в сталий стан спочинку титул радника Двору.

— **Краєва Рада шкільна** зорґанїзувала 1-кл. народну школу в Липю в окрузї Новий Санч; в Делятинї, в дрогобицкім окрузї; перемінила 3-кл. школу у Велдїжи, в долиньскім окрузї, на 4 клясову; — іменувала в школах народних між иншими: Нат. Ковальску і В. Смільску учит. 6-кл. женьскої школи в Галичи, Мар. Охендушку управителем 5-кл. мужескої школи в Ліску; Махлю Агласову учит. 4-кл. шк. в Микулинцях; Ст. Рогівну учит. 4-кл. шк. в Тулиголовах; М. Беднарского уч. 2-кл. шк. в Радчи; Ол. Влазлову уч. 2-кл. шк. в Будзанові; управителями 2-кк. шкіл: Едв. Гацка в Загірю, Теодора Пігута в Любінцях, Анг. Піньовского в Гижнім; учителями і учительками 1-кл. шкіл: Вол. Боднарівну в Прислопі і Макс. Губерта в Полупанівцї.

— **Зелїзниця Яворів-Краковець-Любачів-Чесанів.** В радї повітовій в Яворові відбуло ся сими днями віче горожан в справі продовженя львівско-яворівскої зелїзницї до Краківця, Великих Очий, Любачева, Чесанова і росийскої границї. Вічу проводив о. прала Волошиньский. Др. Кароль Черни виголосив в тій справі реферат і представив конечність продовженя сеї зелїзницї. На сю тему вивязала ся опісля жива дискусия, в якій зі всїх сторін жалували ся на занедбанє під тим зглядом яворівского повіта. На закінченє ухвалено резолюциї, в яких зібрані домагають ся як найскоршого побудованя зелїзницї з Яворова на Краковець і Вел. Очи до Любачева евентуально до Бобрівки, а заразом взивають своїх послів, щоби поперли ту справу у правительства. Удають ся з просьбою до мін. зелїзниць дра Ґломбіньского, щоби вйеднав на сю цїль державну фінансову поміч, заявляючи, що лише сей напрям зелїзницї є для інтересів краю хосенний, а для розвою і піднесеня повіту дає цїлковиту запоруку. Вкінци віче взиває всї дотичні громади, щоби всї жаданя належито поперли. Для виконаня тих ухвал і взагалї для успішного веденя будови сеї зелїзницї вибрано тїснїйший комітет, в якого склад увійшли: пп. др. К. Черний (яко голова), Карчевский (член ради повітової), Ляхович (бурмістр м. Яворова), Лякс (бурмістр) інж. Лїндерский, ґр. Шептицкий (маршалок пов., Щерба і Тирович (староста в Яворові).

— **Дрібні вісти.** Давний шлях циклїстів побіч повиставової площі у Львові разом з сусїдною реальностию, около 10 морґів закупила спілка руских капіталїстів на парцеляцию. — Комісия росийскої думи ствердила, що звістний аґент росийскої полїциї Азев служив від 1902 р. рівночасно і полїциї і революционерам і за той час видав в руки полїциї 2000 людий. — З Праги наспіла вість, що там занедужав якийсь хлопець серед індийскої чуми. — В Новім Йорцї продано біблю, котру друкував ще Ґуттенберґ в 1450 р. за 200 тисячів корон. — Межи Коломиєю, Косовом і Кутами заведено комунїкацию самоїздом. Пробна їзда удала ся дуже добре.

— **З судової салї.** Перед львівским судом присяжних у Львові розпочала ся вчера карна розправа против Рудольфа Пляйнера книговодця і касиєра фабрики акумуляторів „Тудор“ у Львові о спроневіренє квоти 23.000 К, якого допустив ся торік на шкоду братів Шляєнів.

— **Сполошений кінь.** На улици жовківскій сполошив ся кінь, котрим повозив наймит з пекарні Чижека і пірвавши упряж почвалував Жовківскою улицею. По дорозї впав на дорожку ч. 73 перевернув єї і поломив крила, а відтак впав на другу дорожку і покалїчив запряженого до неї коня.

— **Убийства і самоубийства.** З Галича доносять, що в ночи з дня 24 с. м. селяни Федько Пашко і Михайло Курим убили 22-лїтного Василя Гнатковича. Причиною убийства була заздрість о наречену Гнатковича. Убийників арештувала жандармерия. — В Перемишли застрілив ся Вільгельм Юркевич, диетар зелїзничий. Причина самоубийства не звістна. — В Галичи хотїв тамошний учитель Л. відобрати собі житє і стрілив в себе два рази з револьвера, раз в голову, другий раз в груди. Ледви ще живого відставлено до шпиталю в Станиславові. — Челядник кравецкий Сильвестер Соляр, замешкалий при ул. Личаківскій ч. 116, постановив з причини нещасливої любови відобрати собі житє і стрілив до себе з револьвера, але зранив ся лиш легко в ліве рамя. Поготівля ратункова відставила єго до шпиталю.

Господарство, промисл і торговля.

— Новий розклад їзди, що входить в житє з днем 1 мая с. р., буде обнимати на шляхах, підлягаючих зарядови ц. к. Дирекциї зелїзниць державних у Львові слїдуючі зміни:

На шляху головнім з Ряшева до Львова мати-муть поїзди поспішні по причині приспішеня лиш незначні зміни мінутові.

Місто поїздів поспішних ч. 103 і 104, переходячих в сезонї лїтнім минулого року, переходити-муть від 1 червня с. р. включно зі Львова аж до Карльсбаду через Прерів і Оломунець поїзд поспішний ч. 204, котрий буде мати полученє від поїзду посп. ч. 4 з Підво-

---

можу вам обіцяти, що дарую вам житє, бо то противилось би нашим звичаям, але можу для вас винайти смерть приємнїйшу або прикрійшу. Якої бажаєте собі?

— А що хочете, аби я вам за то зробив?

— Коли хочете умерти приємнїйшою смертию, жадаю від вас, аби ви менї на всї мої питаня, які вам поставлю, дали щиру, правдиву і точну відповідь.

Нараз, як то у хоробрих людий буває, прийшла менї величава гадка до голови.

— Хочете мене сяк чи так позбути житя — сказав я — а для вас повинно то бути зовсім рівнодушним, в який спосіб зійду я з того сьвіта. Коли вам відповім на ваші питаня, чи позволите, аби я собі сам вибрав род смерти?

— Так, зроблю вам то — відповів — до півночи нинїшного дня.

— Присягніть менї на то! — крикнув я.

— Слово чести портуґальского шляхтича чей вистане.

— Не скажу ні слова, доки не присягнете.

Почервонів від гніву мов індик і поглянув на пилу. Однако по моїм рішучім голосї пізнав, що додержу слова і не позволю жартувати з собою. Добув з під кафтана хрест і сказав:

— Присягаю!

Якаж радість заволоділа мною по тих словах! Який конець, який славний конець для першого лицаря Франциї. На ту гадку був би я сьміяв ся з радости.

— А тепер питайте! — сказав я.

— Присягаєте менї з своєї сторони, що будете говорити правду?

— Роблю то на честь вояка!

Був то, як бачите, панове, страшний обіт, який я дав; але що він значив в порівнаню з користию, яку осягну?

— То красний і займаючий інтерес — сказав, виймаючи з кишенї записник. — Може будете такі добрі і обернете ся до францускаго табора.

Я послухав єго приказу і обернувши ся, поглянув на табор під нами.

Помимо пятнацятьох миль віддаленя можна було супротив чистого воздуха бачити і розпізнати всьо аж до найменших подробиць.

Я побачив довгі чотирокутники наших бараків, ряди кавалериї і темні пятна, де було десять батерий артилериї. Яка сумна гадка, що мій прехороший полк буде дармо ждати і свого полковника вже більше не побачить! З одною шкадроною того полку змів би я тих опришків в миг ока.

Очи зайшли менї сльозами, коли я поглянув в той кут табора, де було вісїмсот людий, з котрих кождий дав би радо житє за свого улюбленого полковника.

Однак сум минув мене, коли поза бараками побачив я знимаючі ся клуби диму, що означували головну кватиру під Торрес-Ведрас. Там був Массена, а коли Бог позволить, коштом мого житя виповню єго порученє. Серце забило менї гордостию і радостию. Я хотів би був мати в тій хвили голос грому, аби до них закликати!

— Погляньте тут на мене, на Стефана Жерарда, котрий умре, аби ратувати армію Клявзеля!

Що правда, невесела була гадка, що довершить ся так величавого дїла, а не найде ся ніхто, хто доніс би о нім.

— Но — сказав провідник опришків — бачите табор і бачите дорогу, ведучу до Коїмбри. Она заповнена баґажовими возами і амбулянсами. Чи має то значити, що Массена розпочинає відворот?

Можна було дуже добре бачити чорні ряди возів і від часу до часу блеск баґнетів супроводжаючих їх вояків. То, що було ясне для кождого, потвердити, то чейже не було нарушенєм ніякої тайни.

— Массена уступить — відповів я.

— До Коїмбри?

— Так гадаю.

— А армія Клявзеля?

Я здвигнув раменами.

— Кожда стежка на полудне обсаджена, ні один куриєр туди не передре ся. Коли Массена уступить, буде Клявзель знищений.

— Мусить сам дбати о себе — відповів я.

— Кілько має людий?

— Після моєї гадки, до сорок тисяч.

— Кілько кавалериї?

— Бриґаду дивізиї Монбріна.

— Котрі полки?

— Четвертий шасерів, девятий гузарів і полк кирасиєрів.

— Годить ся — сказав, заглядаючи до записника. — Говорите правду, але й горе вам, колиб ви говорили инакше.

Відтак перейшов цїлу армію, дивізия за дивізиєю і питав мене о склад кождої бриґади. Не маю хиба потреби, панове, говорити вам, що я позволив би собі радше язик вирвати, як давати єму того рода поясненя, колиб не мав иншої цїли перед очима. Нехай довідає ся о всїм, коби я лиш уратував армію Клявзеля!

Вкінци замкнув записник і сховав єго до кишенї.

— Дякую вам за ті вказівки, які завтра одержить Велїнґтон — сказав. — Ви зробили своє при нашім інтересї, тепер черга на мене. Якже ви хочете умерти? Як вояк очивидно воліли́б ви, аби вас розстріляно, однак деякі волїють скок з Меродалю як лекшу смерть. Вже дуже поважне число людий вибрало собі такий конець, але на жаль не були ми нїколи в положеню, аби жадати від них справозданя. Відтак єще пила, але она не так дуже люблена. Моглиб ми також повісити вас, але мусїли би іти в тій цїли аж на долину до лїса, а то получене з невигодою. Але обіцянка обіцянкою і ви видасте ся знаменитим чоловіком, тому й постараємо ся о те, аби цїлковито вдоволити вашим бажаням.

(Дальше буде).

лочиск і 304 з Черновець (від'їзд зі Львова о год. 2 мін. 30 по пол. приїзд до Карльсбаду о год. 9 мін. 40 перед пол.) З поворотом буде переходити поїзд посп. Ч. 203 з Карльсбаду до Львова і ту получить ся з поїздом поспішним Ч. 3 до Підволочиск і Ч. 303 до Черновець (від'їзд з Карльсбаду о год. 7 мін. 8 вечером, приїзд до Львова о год. 2 по пол.) Згадані поїзди поспішні Ч. 203 і 204 будуть задержувати ся в окрузї Дирекциї львівскої лиш в Перемишли, Ярославі і Переворску і будуть мати вози I, II і III кляси, заразом віз спальний переходячий безпосередно з Підволочиск до Карльсбаду і з поворотом.

На пристанку Стражів задержувати-муть ся поїзди особ. Ч. 11 і 17 а на пристанку Суховоля поїзди осіб. Ч. 15, 20 і 21.

При поїзді особ. Ч. 20 зносить ся постій в стациї Роґізно. З Мшани до Львова буде переходи від 15 липня до 30 вересня включно поїзд мішаний Ч. 67 з возами II і III кляси.

На шляху Львів - Підволочиска буде переходити поїзд особовий ч. 15 о 36 мін. пізнїйше, се є: буде від'їздити зі Львова о год. 8 мін. 46 вечер, через що дістане у Львові получене від поїзду посп. ч. 3 з Відня.

Межи Львовом а Красним вводить ся з днем 1 мая 2 нові поїзди особові се є ч. 29 (від'їзд зі Львова о год. 2 мін. 35 по пол.) а у відворотнім напрямі поїзд особ. ч. 30 (приїзд до Львова о год. 10 мін. 10 вечір). Оба висше згадані поїзди мають в Краснім безпосереднє получене до Бродів взглядно з Бродів. Поїзд поспішний ч. 3, що відходить зі Львова о год. 2 мін. 18 по пол., не буде задержувати ся в Задвірю.

На шляху Красне - Броди буде зроблена зміна поїздів особових анальоґічно до змін поїздів особових на шляху Львів - Підволочиска. Кромі сего, що ч. 1615 буде становити продовжене поїзд. ч. 29, одержить поїзд особовий ч. 1615 в Краснім получене від поїзду особ. ч. 12 з Підволочиск. Поїзд ч. 1618 буде переходити від Красного до Львова яко поїзд ч. 30.

На шляху Перемишль-Хирів буде відходити поїзд особ. ч. 2014 з Перемишля о 53 мін. пізнїйше се є год. 7 мін. 28 рано, через що одержить в Перемишли безпосередне получене від поїзду поспіш. ч. 7 з Відня, а в Хирові до Поїзду особ. ч. 1218 до Загіря і поїзду особ. ч. 1227 до Дрогобича і Борислава.

Поїзд ч. 1227 буде відходити з Хирова о 1 год. 45 мін. скорше і буде продовжений до Дрогобича. За те не буде переходити від 1 мая дотеперішний поїзд особ. ч. 2016, що відходить з Перемишля о год. 9 мін. 20 перед пол.

Вечером буде переходити з Перемишля до Хирова поїзд мішаний ч. 2072 з возами I., II. і III. кляси (від'їзд з Перемишля о год. 10 мін. 12 вечір).

На шляху Хирів Н. Загіря при поїзді особ. ч. 1218 зносить ся постій на пристанках Устиянова і Угерцї.

Поїзд особ. ч. 2027, що відходить тепер з Мезеляборча о год. 4 мін. 55 по пол. буде відходити о годину пізнїйше. Також поїзд особ. ч. 1229/2029, що відходить тепер з Н. Загіря о год. 7 мін. 15 вечер буде відходити о 1 год. 17 мін. пізнїйше, с. є. о год. 8 мін. 32 вечер і стратить получене в Хирові до Самбора, Дрогобича і Стрия, а в Перемишли до поїзду особ. ч. 20 в напрямі до Кракова.

Поїзд особ. ч. 1229 на шляху Хирів-Стрий перенесений на раньше і дістає безпосередне получене від поїзду посп. ч. 5 з Відня, взгл. ч. 2024 в Хирові.

На шляху Львів-Стрий буде переходити поїзд особ. приспішений ч. 1721/1238/1827 зі Львова до Борислава о 4 год. 15 мін. скорше, с. є. буде відходити зі Львова о год. 6 рано.

З поворотом буде відходити поїзд особ. приспішений ч. 1822/1235/1722 з Борислава о год. 3 мін. 38 по пол. і буде приїздити до Львова о год. 6 мін. 45 вечер, де одержить получене до поїзду посп. ч. 8 до Відня.

Від 18/6 до 10/9 будуть переходити в недїлю і сьвята рим. кат. зі Львова до Лавочного поїзди прогулькові а іменно ч. 1725. (від'їзд зі Львова о год. 10 мін. 2 перед пол.) і з поворотом поїзд ч. 1726 (приїзд до Львова о год. 10 мін. 19 вечер).

На шляху Львів Сянки будуть переходити поїзди особ. ч. 2111 о 35 мін. пізнїйше с. є. відізд зі Львова наступить о г. 6 м. 35 рано.

Зі Самбора до Сянок буде відходити поїзд особ. ч. 2121 о 1 год. 14 мін. пізнїйше с. є. о год. 9 мін. 42 рано, через що дістане в Самборі получене від поїзду ч. 2014/1227, взгл. той поїзд буде лучити ся з поїздом посп. ч. 7.

Межи Львовом а Любінем буде переходити як в минулім роцї що недїлї і рим. кат. сьвят від 15 мая до 15 вересня поїзд ч. 2119 (від'їзд зі Львова о год. 2 мін. 15 по пол.) і з поворотом поїзд 2122 (приїзд до Львова о год. 2 мін. 45 в ночи).

На шляху Львів-Белзець будуть переходити межи Львовом а Бруховичами дотеперішні поїзди сезонові ч. 2217 і 2218 з возами I., II., III. і IV. кляси через цїлий рік, причім поїзд особ. ч. 2217 буде відходити зі Львова о год. 6 мін. 6 рано, а поїзд ч. 2218 буде приходити до Львова о год. 7 рано.

На шляху Львів-Яворів буде відходити поїзд вечірний ч. 3253 зі Львова о год. 6 вечір, а поїзд ч. 3251 буде приходити до Львова о год. 4 мін. 30 по пол.

Поїзди сезонові межи Львовом а Яновом будуть переходити як минулого року.

На зелїзницях льокальних Ярослав-Сокаль, Переворск-Динів, Тернопіль-Збараж, Борки великі-Грималів, Львів-Підгайцї і Львів-Стоянів зайдуть при поїздах лиш незначні зміни.

Стїнні розклади їзди, що містять в трех таблицях порядок їзди на всїх шляхах зелїзниць держ., положених в Галичинї і Буковинї, вийшли вже з друку і можна їх закуплювати по цїнах дотеперішних. Видавництво дотеперішних офіцияльних розкладів їзди о форматї книжковім устає від дня 1 мая с. р. і позіставляєсь друк таких підручників виключно приватним підприємствам.

Телеґрами.

Відень 28 цьвітня. На нинїшній конференциї ректорів виготовлено мемориял з жаданем професорів що до становища і материяльних відносин. Завтра вручать єго президентови мінїстрів і мінїстрови просьвіти.

Париж 28 цьвітня. З Танджера доносять: Мимо заперечень, говорять тут, що прийде до виступлення їшпаньского войска на беріг в Ляраш і до маршу на Тетуан.

Париж 28 цьвітня. Доносять з Танджера: Розійшла ся тут чутка, що майора Бремонда убили. Доси не можна було одержати потвердження тої чутки.

Петербург 28 цьвітня. Арештовано тут онагди в ночи 9 делєґатів на з'їзд лїкарів фабричних.

Ню-Иорк 28 цьвітня. Доносять з Ель Пазо: Застановлене воєнних кроків межи правительственним войском а повстанцями предложено ще на 5 днів.

Льондон 28 цьвітня. Правительства анґлїйске, бельґійске і портуґальске порозуміли ся що до управильнення границї межи північною Родезиєю, державою Конґо а портуґальскою західною Африкою. Дотичні роботи потягнуть ся мабуть через шість лїт.

Надіслане.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

З друкарні В. Лозиньского під зарядом І. Недопада.